

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **1472** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 3319 от 09.02.2012г., подадена от Я. Р. Т., ЕГН [ЕГН] чрез пълномощника ѝ – адвокат И. срещу съдебно решение без номер от 15.11.2011г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 116 състав, постановено по НАХД № 19/2011 г. С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № НП01 – 7/17.12.2010г., издадено от министъра на образованието, младежта и науката, с което на Я. Р. Т., на основание чл. 36 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (заглавие изм. – ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.) – ЗПУКИ е наложено административно наказание глоба в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 13, ал. 2 ЗПУКИ.

В касационната жалба се релевират основания за отмяна на оспореното решение, поради неговата неправилност и необоснованост. Посочва се нарушение на материалния закон. Релевира се довод за наличие на предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Изразено е искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на Софийски районен съд и да отмени НП № НП01 – 7/17.12.2010г., издадено от министъра на образованието, младежта и науката като незаконосъобразно. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът се явява лично и поддържа жалбата по съображенията,

изложени в нея. Изразява искане за отмяна на решението на Софийския районен съд. Ответникът по касационната жалба не се представлява. Не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Седми касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че оспорващата Я. Т. е с постоянен адрес [населено място], назначена е за директор на Ц. за образователна интеграция на децата и учениците от етническите малцинства (ЦОИДУЕМ) - [населено място] със Заповед № РД 12-462/07.09.2010 г. на министъра на образованието, младежта и науката, на основание чл. 19, ал. 4, т. 4 и чл. 19а, ал. 1 от Закона за администрацията (ЗА), считано от 07.09.2010г. ЦОИДУЕМ е юридическо лице по чл. 60 ЗА със седалище [населено място]. Центърът е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към Министъра на образованието, младежта и науката (Постановление на МС № 4 от 11.01.2005 г., обн., ДВ, бр. 7 от 19.01.2005 г.). Я. Т. е постъпила на работа в ЦОИДУЕМ на 07.09.2010г. По силата на чл. 3 от ПМС № 4/11.01.2005 г. Я. Т. е орган за управление на ЦОИДУЕМ и по смисъла на чл. 3, т. 18 ЗПУКИ тя е лице, заемащо публична длъжност. Я. Р. Т. е подала в Министерство на образованието, младежта и науката 2 броя декларации по чл. 12 ЗПРКИ: декларация по чл. 12, т. 2, във връзка с чл. 14 ЗПУКИ с вх. № 94ЯЯ - 200/13.09.2010г. и декларация по чл. 12, т. 1 ЗПУКИ с вх. № 94ЯЯ - 200/13.09.2010г.

В декларацията по чл. 12, т. 2 ЗПУКИ с вх. № 94ЯЯ - 200/13.09.2010г. Я. Р. Т. е декларираща в раздела по т. 1, че към датата на назначаването ѝ на длъжността (07.09.2010 г.) развива дейност като едноличен търговец в следните области: [фирма] - продажба на вестници, списания, книги и книжарски стоки. В раздела по т. 2 от същата декларация Я. Т. е декларираща, че 12 месеца преди датата на назначаването ѝ на длъжността е развивала дейност като едноличен търговец: [фирма] - продажба на вестници, списания, книги и книжарски стоки. Декларацията по чл. 12, т. 1 ЗПУКИ с вх. № 94ЯЯ - 200/13.09.2010 г. е за несъвместимост по смисъла на чл. 5 ЗПУКИ. В т. 2 от подадената декларацията по чл. 12, т. 1 от ЗПУКИ, във връзка с обстоятелства по чл. 107а, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда (КТ), Я. Р. Т. е декларираща, че към 07.09.2010г. е едноличен търговец (което е извършила чрез подчертаване на текста „Едноличен търговец”). В раздела „Наличните обстоятелства, несъвместими със заеманата от мен длъжност, са: Я. Т. е вписала „НЕ”.

Видно от Удостоверение с № 499/96 от 13.09.2010г. на Шуменския окръжен съд, на

основание чл. 3, ал. 1 и във връзка с чл. 119, ал. 1 от Търговския закон с Решение № 499 от 02.05.1996 г. е вписан в Регистър № 3 за еднолични търговци и техните клонове под партиден номер № 499, том 7, стр. 35 по фирмено дело № 499/1996 г., ЕФН [ЕГН] едноличен търговец с наименование „Я. – Р.” - Я. Т.. Съгласно посоченото удостоверение [фирма] - Я. Т. има статус „Д.” фирма, със седалище и адрес на управление - [населено място], [община], [улица], ет. 3, ап. 5, БУЛСТАТ:[ЕИК] и с предмет на дейност: предоставяне на услуги –психолого - педагогически, преводачески, общарски, копирни, машинописни, риторическа подготовка; таксиметров превоз на пътници и товари, издателска дейност, туристическа дейност, рекламна и информационна дейност, комисионна търговия, търговска дейност с книги, вестници и списания и др. дейности, посочени в цитираното удостоверение. Собственик на [фирма] - Я. Т. е Я. Р. Т., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], ет. 3, ап. 5. Фирмата се управлява от собственика Я. Р. Т. и е представлявана от П. И. Р. - прокурист.

По смисъла на чл. 3, т. 18 ЗПУКИ Я. Р. Т. -директор на ЦОИДУЕМ е лице, заемащо публична длъжност. Съгласно чл. 5 ЗПУКИ лице, заемащо публична длъжност, не може да заема друга длъжност или да извършва дейност, която съгласно Конституцията или специален закон е несъвместима с неговото положение. Предвид разпоредбата на чл. 19, ал. 6, т. 2 ЗА и чл. 107а, ал. 1, т. 2 КТ, във връзка с чл. 19, ал. 4, т. 4 и чл.19а, ал. 1 ЗА, Я. Р. Т. - директор на ЦОИДУЕМ не може да упражнява търговска дейност. Притежаването на фирма [фирма] - Я. Т. от Я. Р. Т. е несъвместимо със заемане на длъжността директор на ЦОИДУЕМ.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗПУКИ, когато лицето е декларирало наличие на несъвместимост, то е длъжно в едномесечен срок от подаване на декларацията по чл. 12, ал. 1 ЗПРКИ да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта.

На основание Заповед № РД – 09 - 1610/11.11.2010 г. на министъра на образованието, младежта и науката е извършена проверка за спазване на срока по чл. 13, ал. 2 ЗПРКИ от Я. Р. Т. - директор на ЦОИДУЕМ. Проверката е извършена от държавен инспектор в Инспекторат на МОМН, в срок от 15.11.2010 г. до 19.11.2010 г.(вкл.). В хода на проверката от изисканите документи се установява, че Я. Р. Т. в качеството на заявител търговец - [фирма] е подала заявления в Търговския регистър на Агенцията по вписванията - [населено място], както следва: на 14.10.2010 г. е подала в Търговския регистър на Агенцията по вписванията - [населено място] А1 за вписване на обстоятелства относно Едноличен търговец и Заявление Б1 за вписване на обстоятелства относно прокура, с вх. номер в Търговския регистър 2010 1014 094541. Заявленията А1 и Б1 с вх. номер в Търговския регистър 2010 10 14 094541 са за пререгистрация на търговеца/клона на чуждестранния търговец; на 19.10.2010 г. е подала в Търговския регистър на Агенцията по вписванията - [населено място] А1 за вписване на обстоятелства относно Едноличен търговец, с вх. № в Търговския регистър 2010 10 19 141938. Заявлението А1 с вх. № в Търговския регистър 2010 10 19 141938 е за промяна в обстоятелствата, с посочена т. 27 от заявлението: „Заличаване на търговеца”.

С писмо с вх. № 16 - 1936/20.10.2010г. Я. Т. е изпратила до министъра на образованието, младежта и науката копие от Заявление А1 с вх. № в Търговския регистър 2010 10 19 141938 и съпътстващи го документи, свързани с промяна на обстоятелствата и искане за заличаване на фирма [фирма] - Я. Т..

На 12.11.2010 г. Т. е подала в Търговския регистър на Агенцията по вписванията - [населено място] А1 за вписване на обстоятелства относно Едноличен търговец, с вх. № в Търговския регистър 2010 11 12 151824. Заявлението А1 с вх. № в Търговския регистър 2010 11 12 151824 е за промяна в обстоятелствата, с посочена т. 27 от заявлението: „Заличаване на търговеца”. Според извадка от интернет сайта на Търговския регистър от 19.11.2010 г., към същата дата Заявление А1 с вх. номер в Търговския регистър 2010 11 12 151824 за промяна в обстоятелствата - заличаване на търговеца „Я. – Р.” - Я. Т. ЕТ, се обработва.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗПРКИ, Я. Р. Т. е била длъжна в едномесечен срок от подаване на декларацията по чл. 12, т. 1 ЗПУКИ с вх. № 94ЯЯ - 200/13.09.2010г., т. е. от 14.09.2010г. до 13.10.2010г. (вкл.) да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта. Я. Р. Т. не е спазила срока от 14.09.2010г. до 13.10.2010г. (вкл.) за предприемане на необходимите действия - подаване на необходими заявления в Търговския регистър на Агенцията по вписванията - [населено място] с цел отстраняване на несъвместимостта, поради което на 19.11.2010г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 6. С него е ангажирана административнонаказателната отговорност за нарушение на чл. 13, ал. 2 ЗПРКИ / обн. ДВ бр. 94 от 2008 г./. Актът е съставен в присъствието на нарушителя и е връчен лично на Я. Т., която е вписала възражения в съответната графа. Във възражението се посочва, че допуснатото нарушение не е нанесло вреда и е плод на лоша организация от нейна страна, а не на недобросъвестност, за което свидетелстват извършените от нея действия по искане за заличаване на ЕТ.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е подадено писмено възражение срещу съставения акт, което е обсъдено от наказващия орган като не е прието за основателно. Обсъдено е и приложението на чл. 28 ЗАНН като описаното нарушение не е възприето като маловажен случай, поради което и е издадено оспореното НП, с което е наложена глоба от 2000 лева на Я. Р. Т..

Въз основа на събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция намира, че Софийският районен съд правилно е приел, че Я. Т. е осъществила от обективна и субективна страна вмененото ѝ нарушение на чл. 13, ал. 2 ЗПУКИ. Нарушението по чл. 13, ал. 2 ЗПУКИ е формално деяние, т. е. при липса на активно поведение от задълженото лице (а задължено лице по смисъла на закона е такова заемащо публична длъжност и подало декларация по чл. 12, т. 1 ЗПУКИ, с която е декларирано несъвместимост - обстоятелство сред изброените в чл. 5 от закона) като същото не е предприело необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта в едномесечен срок от подаване на декларацията по горепосочената норма.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя извода на въззивната, че нарушението по чл. 13, ал. 2 ЗПУКИ не е маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Законодателят е предвидил по - завишени критерии и изисквания към лицата, заемащи публични длъжности, като е определил срок, в който тези лица са длъжни да отстранят декларираната от тях несъвместимост с длъжността, която са заели.

Неспазването на този срок е нарушение на чл. 13, ал. 2 ЗПУКИ и е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето, заемало публична длъжност на основание чл. 36 от същия закон. Правилно СРС е преценил, че доводите на Т., че е подала декларация по чл. 12, т. 1 ЗПУКИ и че в нея не е скрила обстоятелството, че действа и като ЕТ, не са относими към преценката за маловажността на случая, доколкото ако лицето не е подало сочената декларация, или я е подало извън указания срок, или е декларирало в нея неверни обстоятелства, или е укрило информация, то би следвало да му се търси отговорност за такова нарушение и/или престъпление, в зависимост от конкретните му действия/бездействия. Заключение на СРС, че ЗПУКИ е въвел обсъжданите задължения за лицата, заемащи публични длъжности, с оглед по-голямата власт, която тези длъжности им предоставят и с оглед недопускането при осъществяването на дейността на институцията, която публичната длъжност представлява, намеса на лични или други интереси, произтичащи от други дейности, осъществявани от същите лица, се споделя изцяло от настоящия състав.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Седми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение без номер от 15.11.2011г., постановено по НАХД № 19/2011 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 116 състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.